

Bydel Østensjø 03.12.2025

Bydelsdirektørens forslag til uttalelse om bydelsreform i Oslo kommune

Innholdsfortegnelse

Innledning.....	2
1. Vil den samlede fremtidige organiseringen som er foreslått føre kommunen nærmere disse målene? Hvorfor/hvorfor ikke?	3
2. Hva er fordeler ved den foreslåtte endringen i oppgavefordeling mellom bydelene og kommunen sentralt (etater og foretak) sett opp mot målene? Hva er ulempene?.....	6
3. Har du andre synspunkter på foreslåtte oppgavefordeling?	7
4. Hva er fordeler ved det foreslåtte antallet bydeler (6-8) sett opp mot målene? Hva er ulempene?	9
5. Hva er fordeler ved de foreslåtte kartalternativene til nye bydeler sett opp mot målene? Hva er ulempene?.....	10
6. Hvilket av kartalternativene 6, 7 eller 8 fremstår som best? Hvorfor? ...	10
7. Har du andre synspunkter på foreslåtte kartalternativ?	10
8. Er forslag til kriterier for navnsetting av nye bydeler hensiktsmessig? Hvorfor/hvorfor ikke?	11
9. Hvilke innspill har du til innretning for fremtidige bydelsutvalg (antall representanter og frikjøp av for eksempel leder og nestleder i bydelsutvalget)?	11
10. Er det noe annet knyttet til fremtidig organisering av Oslo kommune som du/dere ønsker å kommentere?	13
Avslutning	14

Innledning

Bydel Østensjøs administrative høringssvar bygger dels på bydelsdirektørenes felles høringssvar og dels på tilbakemeldinger fra bydelens tjenester. Det har blitt gjennomført en prosess i bydelen der alle tjenesteområder har hatt anledning til å uttale seg, gjennom å svare på de samme spørsmålene som bystyret inviterer til i denne høringen. Det har kommet tilbakemelding fra 25 tjenesteområder. Naturlig nok er det mange ulike meninger om reformen. De fleste tilbakemeldingene peker imidlertid på at større enheter gir mulighet for større fagfellesskap, bedre brukerreiser, mindre sårbare tjenester og økt innovasjons- og endringskapasitet. Følgende tilbakemelding fra bydel Østensjø er behandlet i direktørens ledergruppe, og er å anse som ledergruppens høringsinnspill.

Bydel Østensjø er positiv til bydelsreformen og mener at reformen er nødvendig for at Oslo kommune skal kunne levere tjenester mer effektivt i fremtiden, innenfor strammere økonomiske rammer. Oslo kommune trenger mer helhetlige tjenester, færre brudd i innbyggerreisen, sterkere fagmiljøer og bedre samspill mellom kommunale tjenester og innbyggerne. Spørsmålet er om reformen går langt nok for å skape disse synergiene. Bydel Østensjø er kjent med Lovisenberg Sykehus' høringssvar som påpeker at bydelsreformen ikke gir tilstrekkelige muligheter for mer helhetlig styring, utvikling, og sammenhengende tjenester for innbyggerne.

På litt sikt vil den store økningen i antall eldre bli kommunens store utfordring. Dagens noe fragmenterte brukerreise gjennom tjenesteapparatet vil trolig ikke la seg løse for Oslo som helhet med noen av de foreslåtte modellene til ny organisering av bydelssektoren. Innenfor helsesektoren vil utfordringene med å skape helhetlige tjenester bestå enten det blir 6, 7 eller 8 bydeler. En løsning med fire bydeler, vil i større grad ivareta behovet for en tydelig sammenheng mellom fag, tjenester organisering og ressursbruk. Fire bydeler med hvert sitt helsehus knyttet til hvert sitt lokalsykehus vil gi større muligheter for en sømløs innbyggerreise. Dette vil bli

vanskeligere med de foreslåtte alternativene 7 og 8. For bydel Østensjø vil en sammenslåing med Søndre Nordstrand og Nordstrand i stor grad følge disse sykehusgrensene. Denne utfordringen vil være større for de andre bydelene.

For at reformen skal lykkes må den innebære mer enn oppgaveforflytting, justering av organisasjon og nye bydelsgrenser. Reformen må sørge for at oppgaver løses på en ny måte for å løse fremtidens behov og sikre innovasjon og utvikling. Spesielt gjelder dette opp mot sykehusene der nye organisasjonsmodeller må testes ut i fremtiden for å møte utfordringene med økningen i antall eldre. Bydel Østensjø hadde gjerne sett at et av alternativene var fire bydeler, som samsvarte med tilknytningen til hvert sitt helsehus og hvert sitt lokalsykehus.

I dette høringssvaret har vi valgt å konsentrere oss om de temaene vi anser at det er størst behov for å belyse, og trekke fram forhold og tjenester som bør utredes videre. Ved gjennomføringen av en bydelsreform forutsettes det at Oslo kommunes regler for involvering av medarbeidere, verneombud og tillitsvalgte følges.

Svar på spørsmål

1. Vil den samlede fremtidige organiseringen som er foreslått føre kommunen nærmere disse målene? Hvorfor/hvorfor ikke?

Målene for fremtidig organisering av Oslo kommune er:

- a) Mer helhetlig, tilgjengelig og likeverdig tjenestetilbud
- b) Gode og mer effektive tjenester
- c) Styrket lokaldemokrati og økt mulighet for samfunnsutvikling i bydelene

a) Man bør ha et minimum sett med tjenester i hver bydel for å sikre likebehandling. Disse må være lett tilgjengelig gjennom en tjenestekatalog. Aktivt bruk av tjenestekatalog og tiltakstrapp vil kunne gi en indikasjon på hvilke tjenester på hvilket nivå en innbygger kan ha rett på. Dette vil sikre likebehandling.

Det er viktig å understreke at likeverdige tjenester ikke betyr like tjenester. Bydeler med ulik demografi og ulike levekårsutfordringer må ha handlingsrom til å utvikle og tilpasse tjenestene slik at alle innbyggere får et godt liv. For å oppnå dette må bydelene ha myndighet til å prioritere og forme de tjenestene som best svarer på lokale behov.

Måten oppgaver løses på må løpende evalueres og videreutvikles også etter 1.1.28 hva angår behov, effekt, oppgavedeling og styring. Spesielt vil det være behov for videreutvikling av bydelsreformen opp mot sykehussektorene og andre statlige aktører som for eksempel Politiet og BUF-etat.

b) Robuste og effektive tjenester krever levende fagmiljøer. Bydelene har i dag en rekke ansvarsområder og oppgaver som ivaretas av enkeltpersoner eller små og sårbare fagmiljøer. Ved sammenslåing av mindre tjenester vil gjøre tjenestene sterkere. Dette gjelder for eksempel beredskapsarbeid, miljørettet helsevern, folkehelse, bydelsoverlegefunksjonen, frisklivssentraler, økonomistyring, HR, regnskapsarbeid, og Politisk sekretariat.

Med større fagmiljøer skapes det rom for både tjenesteutvikling og økt spesialisering. Et grunnleggende prinsipp er at bydelenes ansvar skal være sektorovergripende. For å sikre helhetlige og effektive tjenester for innbyggerne, bør tjenester som inngår i en sammenhengende tjenestereise organiseres i bydelene.

Samtidig bør spesialiserte tjenester – som for eksempel tannhelse – fortsatt ligge under egne etater. Sekundært, dersom man likevel velger å overføre slike tjenester til bydel,

bør de samles i én bydel for å sikre et tilstrekkelig stort fagmiljø som kan ivareta kvalitet, utvikling og effektivitet i tjenestene.

En bør også være oppmerksom på faren for at for store tjenesteområder kan bli tungroddede og lite effektive, dersom man bevisst ikke sikrer mottiltak som kan forhindre det.

c) For at reformen skal bidra til et sterkere lokaldemokrati, bør både bydelsutvalgene og bydelsadministrasjonene få økt myndighet til å påvirke prioriteringer, planarbeid og utviklingsprosesser. Dette bør skje gjennom samstyring mellom bydelene og fagetatene, der bydelenes kunnskap og perspektiv får større innflytelse, som for eksempel hos Plan- og bygningsetaten, Utdanningsetaten og en ny institusjonsetat som det vises til under punkt 10.

Dette må formaliseres i strukturer som legger til rette for at bydelene får en reell påvirkningskraft og blir en premissleverandør for etatenes arbeid. På denne måten vil man få mer koordinerte og sammenhengende innbyggerreiser og styrke bydelens innflytelse på samfunnsutviklingen. Dette kan løses på samme måte som i interkommunale selskaper der kommunedirektørene er en del av styret, og er med på å sikre leveranser i tråd med innbyggernes behov. På denne måten vil man sikre at bydelenes behov blir ivaretatt ved etatsstyring.

Videre vil en tydeligere og mer forpliktende samstyring legge til rette for beslutninger som i større grad er lokalt forankret og tilpasset innbyggernes behov. For eksempel bør Utdanningsetaten tilpasse sin regionstruktur til nye bydelsgrenser. Da kan en samstyringsmodell mellom Utdanningsetaten og bydel sikre bedre strategisk styring og en felles tiltaksportefølje for å løse utfordringer på tvers av sektorene.

Som hovedregel bør etater være underleverandører til bydelene. Der hvor en får både leverandør- og fagetater, må det ryddes i grensesnitt og rolleforståelse. Ved etablering av større bydeler vil fagetatenes rolle bli overflødig og lite relevant. Kunnskapsutvikling

og læring vil skje i møte med innbyggeren og utviklingen av tjenestene vil skje gjennom stegvise utviklingsløp og testing i tjenestelinja.

Hvis lokalpolitikken skal få mer innflytelse og større handlingsrom, må dagens styringsmodell – som i stor grad bygger på ensidig styring fra rådhuset gjennom sektorer – suppleres med mer samarbeid og samstyring mellom Oslo kommune sentralt, bydeler og etatene som vist til over.

2. Hva er fordeler ved den foreslåtte endringen i oppgavefordeling mellom bydelene og kommunen sentralt (etater og foretak) sett opp mot målene? Hva er ulempene?

Oslos innbyggere lever sine liv i bydelene, som også har den beste kjennskapen til lokale forhold og behov. Når bydelene har ansvaret for hele verdikjeden av tjenester som skal støtte innbyggerne i å mestre eget liv, bør også virkemidlene for å møte disse behovene flyttes dit, slik forslaget legger opp til. Samtidig er det avgjørende at oppgavene som overføres ikke videreføres i sin nåværende form, men tilpasses og styrkes. De må følges av nødvendige ressurser, slik at bydelene kan utvikle behovsdrevne og helhetlige tjenester. Først når bydelene gis både myndighet og reelt handlingsrom, kan de tilby likeverdige og sammenhengende tjenester som svarer på framtidens utfordringer og behov.

Bydelene har behov for boliger til de som står utenfor det ordinære boligmarkedet, men har få virkemidler som kan bøte på problemet. Utfordringen er særlig stor i bydel Østensjø, der boligmassen i liten grad er egnet for utleie. Dagens ordninger bidrar i svært liten grad til å løse utfordringene. Oslo kommune trenger å utvikle en ny boligpolitikk, med virkemidler som både hindrer at kommunale boliger forblir en fattigdomsfelle og som hindrer opphopping av levekårsutfordringer i allerede levekårsutsatte områder.

Høringsnotatet gir inntrykk av at det innen FO3 er gjort et mer grundig arbeid av å vurdere hvilke oppgaver som kan overføres til bydelen. Tilsvarende vurderinger synes ikke å være gjort for FO2 og FO4. Oppgavefordelingen ser blant annet ikke ut til å sikre mer helhetlige brukerreiser og større synergieffekter for kommunens tjenester knyttet til barn og unge. Det må sees nærmere på samhandlingen mellom bydelene og skolen. Dette innebærer potensial for gevinstrealisering som foreløpig ikke er utnyttet, og bør utforskes nærmere.

Den store fordelen ved store bydeler er muligheten det gir for større fagmiljøer, noe som vil redusere sårbarheten i tjenestene. Hensikten må være å gi bedre kvalitet i tjenestene økt trygghet for medarbeiderne. Sterke fagmiljøer vil akkumulere kompetanse og åpne muligheten for økt endringskapasitet. Bydelenes endringskapasitet vil ikke bedres dersom det ikke skapes rom for å prøve ut nye løsninger i de faktiske tjenestene. Uten utvikling av tjenestene vil bydelene heller ikke være i stand til å møte innbyggernes behov i fremtiden.

3. Har du andre synspunkter på foreslåtte oppgavefordeling?

Bydelsreformen må forhindre doble tjenester, lengere tjenestevei og økt ressursbruk.

Spesialpedagogisk hjelp i barnehage finansieres og forvaltes av bydelen, som også fatter enkeltvedtak. Ansvarsfordelingen mellom PPT og bydelene når det gjelder sakkyndig vurdering, vedtak, gjennomføring og tilhørende økonomisk ansvar, fremstår som uklart. Med et vesentlig redusert antall bydeler må deler av PPT organiseres under bydelene. Dette vil ha stor betydning for kostnadsvekst og for å vri tjenestene mot mer forebygging og tidlig innsats. Nye bydeler vil alle ha en størrelse som kan utvikle sterke fagmiljøer innenfor dette området.

Oslo kommune bør få tilgang til BUF-etats tilbud, slik at byens barn og unge får samme tilgang til tjenester som barn og unge i resten av landet. En sterkere tilknytning til BUF-etat vil også bidra til reduserte økonomiske utgifter til dette fagområdet. Man kan da

vurdere behovet for en egen barne- og familieetat i Oslo kommune, eventuelt kan etaten omgjøres til en ordinær tjenesteleverandør til bydelene, jf. hva som er vist til over angående etater. Bydelene vil samtidig stå sterkere til å levere et helhetlig og samordnet tjenestetilbud til barn og unge. Barnevernsvakta bør legges til en bydel i sentrum og videreutvikles med flere tilbud. Dette vil være i tråd med gjeldende lovverk om at barnevernsvakta skal være underlagt en barnevernsleder.

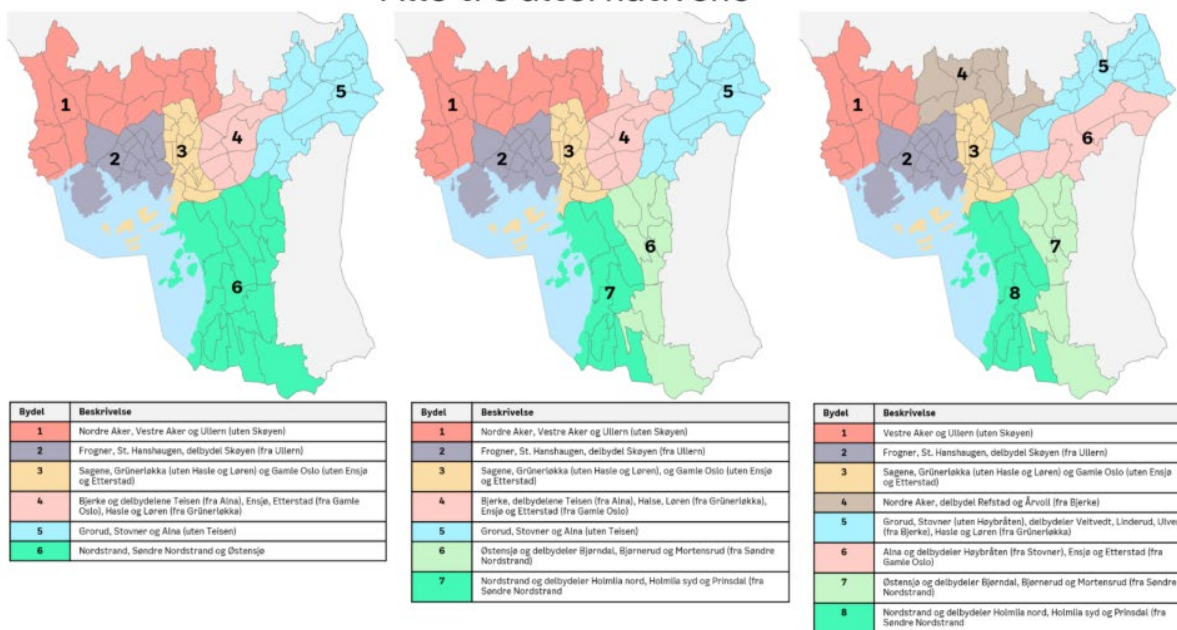
Bydelsoverlegefunksjonen bør bli organisert i tråd med Nasjonal veileder for Kommuneoverlegefunksjonen, lovverk og myndighetsutøvelse. Avhengig av hvilke oppgaver som flyttes til bydelene, vil omfanget av oppgaver for bydelsoverlegefunksjonen kunne øke. Dette gjelder spesielt oppgavene som er foreslått flyttet til bydel innenfor sosial, velferd og barnevern og innenfor helse og omsorg.

I dag er oppgavene som er lagt til bydelsoverlegefunksjonen ulike og varierte fra bydel til bydel, og bydelsreformen kan føre til en mer likeverdig og tydeligere bydelsoverlegefunksjon.

Det er avgjørende å bevare og forsvare de lokale tilpasningene av tjenestene som er bygget opp over tid i bydelene. Disse tilpasningene representerer både erfaring, kompetanse og nærhet til innbyggerne, og de har ofte vokst fram i direkte samspill med brukerne av tjenestene. I en stor omstilling er det en risiko for at slike løsninger blir satt til side til fordel for mer standardiserte ordninger. Dersom kommunen skal nå målene om helhetlige, gode og demokratiske tjenester, må reformen derfor utformes slik at lokale tilpasninger ikke bare ivaretas, men også løftes fram som en styrke i den nye organiseringen.

4. Hva er fordeler ved det foreslåtte antallet bydeler (6-8) sett opp mot målene? Hva er ulempene?

Alle tre alternativene

Færre bydeler vil gi større muligheter for utvikling og gjør det enklere å få til effektive, helhetlige og tilgjengelige tjenester. Få bydeler vil gi den enkelte bydel mer makt og myndighet i møte med samarbeidspartnere, som for eksempel helseforetak, mer handlekraftige bydelsutvalg, likere og mindre sårbare tjenester.

Ulempene med større bydeler er at den geografiske avstanden til bydelen og dens tjenester kan oppleves av innbyggerne som større enn i dag. Oslo kommune har foreløpig ikke fullt ut fungerende digitale løsninger for sine tjenester. Samtidig mangler mange av innbyggere som trenger bydelens tjenester den digitale kompetansen som kreves for å ta i bruk digitale flater. En bør vurdere om kollektivtilbudet i en fremtidig bydel er hensiktsmessig. Det vil trolig være behov for å utvikle nye kollektivtilbud som sikrer at geografisk bosted i bydelen ikke medfører vesentlig reduserte muligheter for å motta bydelens tjenester, eller delta i bydelens samfunnsliv.

5. Hva er fordeler ved de foreslåtte kartalternativene til nye bydeler sett opp mot målene? Hva er ulempene?

Sammenslåing av bydeler som innebærer at store byutviklingsområder blir samlet i en bydel kan legge til rette for mer helhetlig byutvikling. Dette kan bidra til å skape positive ringvirkninger, også på velferdsfeltet.

6. Hvilket av kartalternativene 6, 7 eller 8 fremstår som best?

Hvorfor?

Bydel Østensjø ønsker kartalternativ 6. Underlagsmateriale og prosessen så langt har vist at det er muligheter for å ta ut større effekter desto større bydelene er. For bydel Østensjø sammenfaller alternativet med 6 bydeler i stor grad med Lovisenberg sykehus' foreslåtte inndeling, noe som vi gir en betydelig fordel for flyten i tjenesteproduksjonen innen helsesektoren.

Kartalternativene 7 og 8 vil både gi en bydel med et mangelfullt kollektivtilbud, samtidig som befolkningsgrunnlaget ikke blir stort nok til å drifte en bydelsorganisasjon som kan gi ønskede gevinster. Kartalternativene 7 og 8 vil ikke bedre forutsetningene for å utvikle organisasjoner med økt endringskapasitet i forhold til dagens bydelsinndeling.

7. Har du andre synspunkter på foreslåtte kartalternativ?

Kartalternativ som samler bydeler med store levekårsutfordringer vil kunne gi medarbeidere mulighet til å spesialisere seg i det arbeidet. Effekten kan være positiv. Samtidig kan en slik samling av levekårsutfordringer skape stigma og et negativt fokus på enkelte områder, noe som kan virke mot sin hensikt. Det er derfor viktig å vurdere sosial bærekraft opp mot økonomisk bærekraft når man planlegger en reform.

En kan ikke av høringsnotatet se at man har gjort en samlet vurdering av utfordringsbildet i sentrum knyttet til psykiatri, rus og vold og de spesielle sentrumsutfordringene i Oslo.

8. Er forslag til kriterier for navnsetting av nye bydeler

hensiktsmessig? Hvorfor/hvorfor ikke?

Valg av navn på bydel kan være utfordrende. Mange innbyggere har identitet knyttet til dagens bydeler. Forslagene til kriterier synes å være hensiktsmessige dersom de sikrer gjenkjennelighet, historisk forankring og tydelighet. Innbyggerne bør ha en reell mulighet til å påvirke navnevalg. Navnene bør oppleves inkluderende og representative for den hele nye bydelen, ikke bare for deler av den.

Bydelene er, og skal være, administrative enheter. Emosjonelle synspunkter på bydelstilhørighet må være underordnet behovet for en fremtidsrettet bydelssektor.

9. Hvilke innspill har du til innretning for fremtidige bydelsutvalg (antall representanter og frikjøp av for eksempel leder og nestleder i bydelsutvalget)?

Bydelsutvalgene har i dag begrenset politisk handlingsrom, blant annet fordi bydelenes økonomi i hovedsak benyttes til å utføre lovpålagte tjenester. Dette gir begrenset mulighet til å drive lokal politikkutvikling og initiere tiltak utover det som allerede er vedtatt i bystyret.

For at reformen skal bidra til et styrket lokaldemokrati, bør bydelsutvalgene få økt mulighet til å påvirke vesentlige faktorer knyttet til samfunnsutvikling, for eksempel reguleringsplaner. Et utvidet handlingsrom vil styrke lokaldemokratiet og gi bydelsutvalgene bedre forutsetninger for å kunne bidra aktivt i samfunnsutviklingen.

Når bydelene blir betydelig større, må også bydelsutvalgene bli større for å sikre representasjon fra alle delbydeler i de nye enhetene. Gjør man ikke dette kan man risikere at lokaldemokratiet blir svekket ved at enkelte delbydeler ikke blir tilstrekkelig

representert. Det støttes derfor opp under forslaget om å utvide bydelsutvalget til 21 representanter.

Det flere årsaker til at Oslos bydeler i dag har et demokratisk underskudd. Mangel på felles møteplaner, rutiner og frister, fører til hastesaker, tilfeldig behandling, dårlig informasjonsflyt og lav deltakelse. Det er store forskjeller i når møtedokumenter publiseres, hvordan møter streames, og hvilken kvalitet sakene har. Resultatet er et fragmentert lokaldemokrati med relativt lav interesse fra innbyggere.

Oslo kommune trenger å bygge et åpent, forutsigbart og mer innflytelsesrikt lokaldemokrati, der både politikere og innbyggere får bedre tid og bedre grunnlag til å delta i beslutninger.

Felles møteplaner: I dag må sentrale aktører tilpasse seg 15 ulike møteplaner – noe som forsinker saker og svekker innbyggernes mulighet til å påvirke. Bystyret bør fastsette møtedatoer for alle bydelsutvalg. Dette vil gi en felles demokratisk flyt som gjør det mulig å koordinere saker på tvers, det skaper bedre vilkår for deltakelse, debatt og sammenlikning mellom bydeler.

Felles tidsfrister: Etater, byrådsavdelinger og bydelsadministrasjoner følger felles frister for utsendelse og behandling av saker. Forutsigbare prosesser gjør det lettere for både folkevalgte og innbyggere å sette seg inn i sakene og delta i beslutningene.

Heltidspolitikere og styrket byråkrati: Når bydelene får større ansvar, må de folkevalgte være til stede i hverdagen. Heltidsledere for bydelsutvalgene sikrer kontinuitet, tydelig ansvar og bedre oppfølging av vedtak. Det styrker sammenhengen mellom bydel og byråd – og gjør Oslo mer demokratisk styrt fra bunnen og opp. Samtidig er dagens byråkrati rundt bydelsutvalgene sårbart, med få spesialiserte medarbeidere som kan håndtere både sekretariatsfunksjoner og levere gode styringsdokumenter til politikerne.

10. Er det noe annet knyttet til fremtidig organisering av Oslo kommune som du/dere ønsker å kommentere?

Bydel Østensjø mener at en vellykket bydelsreform i stor grad forutsetter at kommunen evner å utnytte data på en god og systematisk måte. Uten bedre tilgang til, og bruk, av data enn i dag, reduseres sannsynligheten for å lykkes. For å realisere potensialet bør nye og større bydeler få økt innflytelse over prioriteringene innen kommunens digitaliseringssatsing i samarbeid med Digitaliseringsetaten.

En vellykket bydelsreform forutsetter en styrking av arbeidet med felles dataplattform, samtidig som applikasjoner som ELISE og digital hjemmeoppfølging, som legger til rette for deling av data mellom behandlende enheter, må prioriteres videre. Vi opplever imidlertid at både felles dataplattform og ELISE i dag ikke får nødvendig oppmerksomhet, særlig når det gjelder langsiktig finansiering.

Ved en reduksjon i antall bydeler vil man i praksis kunne etablere en form for “konsernledelse” for drift av bydelene, hvor den enkelte bydelsdirektør får større mulighet til å bidra i vurderingen av det totale utfordringsbildet og handlingsrommet i kommunen. Dette vil gjøre det lettere å nå målsettinger knyttet til komplekse samfunnsutfordringer, og legge til rette for reelle strategiske ledermøter på tvers av bydelene.

Bydelene kan videre beskrives som «kommuner innen kommunen», og det er byrådets ansvar å sikre at de fungerer sammen og utnytter synergiene. Dette bidrar til en mer likeverdige, sammenhengende og effektive tjenester i Oslo kommune.

Samtidig må Oslo kommune vurdere styring, ledelse og utvikling både i vertikale og horisontale linjer. Vertikale styringslinjer bør være anvendbare og mindre fragmenterte. Dagens byrådsavdelinger fungerer i stor grad som politiske sekretariater og er ikke

tilpasset styring av bydeler. Når flere oppgaver flyttes til bydelene, må det vurderes hvem som skal ha ansvar for bydelene. En trenger en mer helhetlig, både faglig og organisatorisk, styring av bydelene.

Et eksempel på en mulig modell finnes hos Statsforvalteren hvor flere fagdepartementer er involvert, men Kommunaldepartementet er styringsdepartementet og har det overordnede ansvaret. På samme måte bør Oslo kommune vurdere hvor bydelene skal ligge i den vertikale tjenestelinjen

En standardisering av tjenestetilbudet ønskes velkommen, da det vil gjøre det enklere for innbyggerne å orientere seg og få tilgang til tjenester. Samtidig må bydelene fortsatt ha frihet til å organisere sin egen struktur og tilpasse tjenestene til lokale behov og utfordringer.

Dette gir bydelene mulighet til å utvikle spisskompetanse på de særegne utfordringene som kan oppstå i den enkelte bydel, for eksempel en høy andel eldre eller ungt utenforskap. Kort sagt bør det være en standard for produktporteføljen, men frihet til hvordan tjenestelinjene organiseres.

Bydel Østensjø vil også anbefale at man utreder muligheten for sammenslåing av Velferdsetatens tilbud og drift av institusjonsplasser innenfor rus og psykisk helse og Sykehjemsetatens tilbud til eldre. Institusjonstilbudet i Oslo fremstår i dag som fragmentert. Mange av dagens institusjonsbrukere har en kombinasjon av utfordringer innen somatisk, psykisk uhelse og rus.

Avslutning

Bydelsreformen kan medføre et styrket lokaldemokrati, gjennom profesjonalisering av både det politiske og det byråkratiske apparatet. Det må fremdeles være et mål at bydelsutvalgene skal muliggjøre at beslutninger blir tatt nærmere den enkelte innbygger. Bydel Østensjøs administrasjon støtter bydelsreformen og ser den som en

mulighet til mer helhetlig styring og sammenhengende tjenester for innbyggerne i Oslo. Færre og større bydeler gir større kapasitet, bedre spesialisering og handlingsrom til å tilpasse tjenester etter lokale behov.